

David Mauricio: «'El fruit vermell' és una reivindicació de viure i existir amb intensitat»

El músic gironí ha presentat el segon treball, 'El fruit vermell', un dels 75 millors discos de l'any segons la crítica

David Mauricio | Noemí Roset

El segon treball del cantautor i docent gironí **David Mauricio**, *El fruit vermell* (RGB Suports, 2020), ha estat considerat un dels 75 millors discos del 2020 per la crítica. L'àlbum s'inspira en el poblet petit i tranquil de Galliners i ha culminat un trajecte que, iniciat amb el debut *Ocells perduts* (Segell Microscopi, 2017), segons assegura **Mauricio**, ha estat planer i natural, "ni estrany ni forçat".

La primera cançó és la que dona títol al disc i, juntament amb la darrera, "Aquest tresor", el disc pren el sentit: "Si «El fruit vermell» és un clam a la vida, l'última és un homenatge a la mort. Vida i mort no deixen de ser el mateix punt dins un cercle, l'una dona sentit a l'altra. «Aquest tresor» és una cançó d'agraïment infinit al meu pare, que ens va deixar l'any passat, però que ens va regalar el tresor de la vida", diu. El disc de **Mauricio** brilla amb l'artesanía visible a "Mort d'un estel" i "Una part del camí".

David Mauricio Foto: Noemí Roset

El tema "El fruit vermell" va ser, a més, el primer que va fer **Mauricio**, i el que "vertebra la temàtica de tot el disc. Vol ser una reivindicació de viure i existir amb tota la intensitat." I és que precisament és en l'existencialisme on s'inscriuen les lletres del músic: "Les cançons del disc estan escrites des d'una òptica allunyada del protagonista i fan reflexions de caràcter existencial. Si hi ha una lletra especialment relacionada amb l'apocalipsi social és «L'endemà»." Quant a la seva sonoritat, el músic reconeix les influències de **Ferran Palau** i **El Petit de Cal Eril**, "artistes que m'encanten i que han obert la música en català a noves sonoritats, a més d'**Andy Shauf**, **Bon Iver** o **Beck**".

Al disc, **Mauricio** compta amb músics que té ben a prop: "Amb el violinista i mandolinista Apel·les Carod vam estudiar a l'Esmuc i vam acabar vivint junts i compartint pis amb Miquel Biarnés, el bateria de la banda. Durant el procés de creació vam fer una intensa feina de reproducció." Una vegada acabada la maqueta, van demanar al guitarrista i professor de l'Esmuc **David Soler** que els produís el disc: "i vam tenir el gust treballar amb ell", diu el gironí.

Pots llegir l'article original al número 312 de la revista Enderrock, ja als quioscos i llibreries.